

Hold

Til Bolvaerk er alle spillere en del af Jarlens hær, der er på vej for at befri Skovfortet. De fleste grupper i scenariet er simple folk fra forskellige landsbyer der er kaldt ind til krigen. Det er i høj grad spillerne i de enkelte grupper der skal definere landsbyernes særpræg, og forskellene skal forstås som de lokales selvforståelse og måde at adskille sig fra "de andre".

Disse forskelle er til i scenariet for at skabe en klar adskillelse mellem grupperne og danner grundlag for mistro og konflikter. Rollerne kan sagtens have relationer på tværs af landsbyerne, men grundlæggende kender man ikke meget til hinanden, og man stoler først og fremmest på sine egne.

Alle landsbyerne har et symbol som folkene bærer på et læderskjold på brystet i jarlens farver, som er rød og grøn.

I den sidste krig led egnen store tab og er først ved at komme sig. Derfor er der kun få veteraner i alle grupperne, og mange ansigter er nye og uprøvede.

Raneshus

Symbol: Sværdet

Raneshus er den af Jarlens egne gårde der er ligger tættest på skovfortet. Gården er befæstet med krigere fra Jarlens hird, der består af betalte soldater. Historierne derfra fortæller om krigerne i hirden der dagligt må se kammerater forsvinde ud for at kæmpe Jarlens sag, og kun få vende hjem. Det er efterhånden mange vintre siden at gårdens store festsal kunne fyldes, og tiden fra ung knægt til voksen soldat bliver kortere.

Krigerne fra Raneshus er de eneste der bærer ringbrynjer, som jarlen betaler for, og de fleste af mændene bærer sværd og runde skjolde. Selvom de omtaler sig selv som en hird og som soldater, kan de langt fra siges at være en gruppe af veteraner. De er betalte soldater, men mønster ændre ikke på, at de er lige så bange for krigen som alle andre.

Essevang

Symdol: Hesteskoen

Historierne er mange om smedjen i Essevang. De fleste landsbyer har smede, men denne er større og den lokale våbensmeds familie har lange traditioner bag sig. Smedens ry er stort, ikke mindst i landsbyen selv, hvor man er stolte af hans arbejde, og mange af byens unge går i lære. Alle modne mænd og kvinder bærer her sværd fra smedjen og lægger ikke skjul på, at de føler sig bedre end nabolandsbyerne. Dette står i stærk kontrast til at Essevang er en ganske lille landsby, klemmt inde mellem mørke nåleskove

Smedjen har betydet, at Essevang på mange måder ikke har været lige så hårdt ramt af de mange år med krig. Jarlens efterspørgsel på våben har gjort landsbyen godt, og der er penge at tjene for familier der har unge, stærke mænd og kvinder. Men Essevang er lille og fjern og de usikre tider gør ondt i den snart halvtomme landsby

Møllested

Symbol: Møllehjulet

Møllested er byen hvor alle egnens bønder kan få malet deres korn, hvis ikke de kan overkomme det i deres håndkværne. Når man hører historier om landets små byer, nævnes Møllested altid som stedet hvor glæden aldrig helt forsvinder. Som stedet hvor

smilet altid kan finde frem. Sådan er det dog ikke helt længere, men Møllestedes beboere prøver at holde modet oppe selvom den nye mølle langt fra har skabt den velstand hos de lokale, de havde håbet på. Landsbyen har hårdt brug for raske mænd og kvinder til at arbejde i markerne og få mest muligt ud af møllen, så dette kald fra Jarlen har taget ekstra hårdt på landsbyens moral.

Mølleren selv er en holden mand der har kunnet købe sit hus fri fra Jarlens kald. Men hans eneste barn er alligevel draget med landsbyens mænd, hvilket har skabt en del undren. Man følger dog hellere ham end en af Jarlens officerer da han er vellidt og munter om end uerfaren.

Pilebæk

Symbol: Fisken

Engang sang skjaldene i maleriske toner om denne idylliske landsby. Omrammet af en bugtet å og piletræer der let bøjer sine grene i åens vand, udgjorde landsbyen længe et åndehul i det barske landskab. Dette billede af idyl og lykke står skarpt i hukommelsen for alle beboere i Pilebæk, og denne følelse af skønhed er det, der har givet de trængte bønder håb under krigens hærgen. Tonerne fra byen er dog blevet mere melankolske, og tidligere tiders glæde er i dag skiftet ud med klagesang. På ydersiden bliver modet holdt utrætteligt oppe men under overfladen lurder sammenbruddet. Alle unge i byen er klar over, at dette er en krig de både er født i og skal herfra i, også selvom de først ånder ud når alderdommen melder sig.

Kun få bønder har klaret sig tilbage efter Jarlens sidste bud, og endnu færre er i stand til at tage af sted igen. Krigen har nu kostet så hårdt, at den lokale storbonde er blevet tvunget til at sende sit førstefødte barn i spidsen for disse sidste kampdygtige mænd og kvinder i byen. Denne gruppe har skabt et godt sammenhold i deres beslutsomhed om at holde en modig facade oppe og fjenden på afstand.

Egerød

Symbol: Øksen

Egerød er en lille landsby bygget i en rydning midt i skoven, hvor hjulvejen går mod vandet. Der fortælles ikke mange historier om stedet og kun få fremmede kender til folkene i skoven. Indbyggerne er simple, hårdtarbejdende folk der har formået at leve med den daglige frygt for skovens farer. Hver nat holder bål rundt om hele landsbyen skoven på afstand, og dagen igennem priser man lyset og varmen til nattens mørke igen sænker sig.

Egerøds folk er særligt stolte over deres forfædre og deres bosætning af skoven. For at symbolisere dette og vise deres tilhørsforhold bærer de helst økser når de besvarer Jarlens bud. Alle i landsbyen har et godt kendskab til hinanden, og ved hvor hårdt det rammer når en ung Egerødbo ikke vender hjem.

Kvadrehøj

Symbol: Kornakset

Kvadrehøj ligger midt i et åbent landskab af marker og enge. Landsbyen er en af de større, og den lokale storbonde er ved at opføre en kirke på den bakke, som byen har sit navn fra. Historierne fra Kvadrehøj fortæller om en landsby i fremgang. En lille by der efterhånden blev så stor, at handlende lagde vejen forbi, håndværk og byliv opstod, og velstanden voksede hos alle områdets beboere. Men denne historie er i dag sat i stå. Krigens hærgen har for længst stoppet udviklingen og landsbyens beboere ser op på den

halvfærdige kirke som en hån mod deres tro på fremtiden. Enkelte troende ser stadig kirken som et symbol på at fremtiden kan blive bedre hvis bare de lægger hårdt arbejde bag.

Landsbyens munk er draget med sine sognebørn ud på Jarlens bud. Han håber at kunne indgyde troens håb i sine fæller, men forklaringen skal nok også findes i, at han alligevel skal skiftes ud med en rigtig præst når kirken en dag står færdig.